

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Γόρτυνι ἐκ μιᾶς τῶν ἀρίστων οἰκογενειῶν τῆς Πελοποννήσου, ἄγει ἥδη τὸ 58 ἔτος, ἐσπούδασε τὰ νομικά καὶ τῷ 1843 εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἔξωτερικῶν ὡς ἄμισθος ἀκόλουθος.

Ἀπεμακρύνθη τοῦ ὑπουργείου, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν τῆς πρώτης βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ συνταγματικὸν Βασιλέα· τῷ 1848 ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἔξωτερικῶν ὡς Γραμματεὺς.

Ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὑπουργείου τούτου διεκρίθη τάχιστα καὶ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, προσαχθεὶς εἰς τημηματάρχην καὶ Γενικὸν Γραμματέα, ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ ἐνσάρκωσις τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὸ ταμιευτήριον πάσης γνώσεως περὶ τὰ διοικητικά.

Τῷ 1862, ἔνεκα πολιτικῶν λόγων, ἀπομακρυνθεὶς τῆς ἐπιζήλου θέσεώς του ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ἐξέδοτο τὸ γνωστὸν καὶ πολύτιμον ἔξατομον σύγγραμμα ἡ «Ἑλληνικὴ Νομοθεσία».

Ἄπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως ἀρχεται ὁ ἐν τῇ ἐνεργῷ πολιτικῇ βίος αὐτοῦ. Κάτοχος πολλῶν καὶ ποικίλων γνώσεων ἐκ μακρᾶς πείρας καὶ ἰδίας μελέτης κτηθεισῶν, ὕριμος ἥδη πολιτευτής, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος καὶ ἀμέσως διεκρίθη, συντάξας αὐτὸς μόνος τὸν κανονισμὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐθνοσυνέλευσεως καὶ συντελέσας εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἥδη διέποντος ἡμᾶς θεμελιώδους Νόμου, ὡς μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος ἐπιτροπῆς.

Κατὰ πάσας σχεδὸν τὰς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης βουλευτικὰς περιόδους, ἐκλεχθεὶς βουλευτής, διεκρίνετο ὅχι μόνον διὰ τὴν πολυμάθειαν αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀβρὸν τῆς συμπεριφορᾶς καὶ τὴν εὔροιαν καὶ δεινότητα περὶ τὸ λέγειν. Ἀπὸ τοῦ 1863 ἐγένετο πολλάκις ὑπουργός, διευθύνας κατὰ περιτροπὴν πάντα τὰ ὑπουργεῖα.

Ἐν ἑκάστῳ ὑπουργείῳ ἀφῆκεν ἵχνη ἀξιομημόνευτα τῆς ἐντίμου καὶ σώφρονος διοικήσεως αὐτοῦ· ἴδιας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν διεκρίθη διὰ τὰς πλείστας βελτιώσεις, ἀς εἰσήγαγεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ δασμολογίου καὶ ἴδιας διὰ τὴν σωτηρίαν ἀπὸ ἀρπακτικῶν χειρῶν πολλῶν καὶ πολυτίμων ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς παιδείας ἐπὶ τῆς Οἰκουμενικῆς κληθείσης κυβερνήσεως ἀίδιον κατέλιπε μνημεῖον τὸν νόμον περὶ διδασκαλείων καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς κατὰ τὴν νέαν μέθοδον δημοτικῆς παιδεύσεως.

Ο χρησιμώτατος οὗτος νόμος, λειτουργῶν ἔκτοτε, ἤρετο παρέχων ἀγλαοὺς καρποὺς καὶ ἀν γενικῶς ἐφαρμοσθῆ, συμπληρούμενος εἰς τινα, ἡ νέα γενεὰ τῆς Ἑλλάδος

πεφωτισμένη, εὐλόγως θὰ εὐγνωμονῇ εἰς τὸν Θεόδωρον Δηλιγιάννην.

Ὦς πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐν Παρισίοις πολλὰς παρέσχεν ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως, ὅτε ἡ φρόνησις καὶ ἡ δραστηριότης αὐτοῦ, καὶ ἡ εύνοια, ἡς ἀπήλαυε παρὰ τῷ Ναπολέοντι, κρείσσονα θὰ παρῆγον ἀποτελέσματα ἀν μὴ ἀνώτερα κωλύματα παρενεβάλλοντο.

Ἴδιας ὁ Θεόδωρος Δηλιγιάννης εἶναι ἄξιος ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, διότι ὡς ὑπουργὸς τῶν ἔξωτερικῶν καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ Βερολινείῳ Συνεδρίῳ κατώρθωσε τὴν παραδοχὴν παρὰ τῆς Εύρωπης τοῦ Πρωτοκόλλου 13 δι' οὐ παρεχωρήθησαν τῇ Ἑλλάδι ἡ Θεσσαλία καὶ ἡ Κάτω Ηπειρος.

Ἡ ἐδαφικὴ αὐξήσις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπελευθέρωσις ἐκατοντάδων χιλιάδων ἀδελφῶν Ἑλλήνων εἶνε ἔργον ἐθνικὸν μέγα, ὅμοιον τοῦ ὅποιου οὐδεὶς Ἑλλην πολιτευτής δύναται νὰ ἐπιδείξῃ μετὰ τοὺς δημιουργήσαντας τὴν νέαν Ἑλλάδα πατέρας ἡμῶν.

* Αν τὸ ἔργον δὲν συνετελέσθη πλῆρες, ἀν ἡ ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων περιεκόπη, ἄλλοι εὐθύνονται.

Ὦς ἀρχηγὸς κόμματος ὁ κ. Δηλιγιάννης διεκρίθη διὰ τὸ διαλλακτικὸν καὶ μειλίχιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ διὰ τὴν συντηρητικότητα αὐτοῦ, ἡτος ἴσως παρεξηγήθη ποτέ, ἀλλὰ πάντοτε σχεδὸν παρέσχεν ὑπηρεσίας σπουδαίας εἰς τὸ Κράτος. * Ανευ τῶν ὀλίγων φίλων τοῦ κ. Δηλιγιάννη πολλαὶ Κυβερνήσεις οὐδὲ μηνιαῖον βίον θὰ διηγον.

Ο μόνος πολιτευτής, δόστις παρὰ τῆς κοινῆς γνώμης ἐθεωρήθη διαρκῶς ὡς εύνους τῇ βασιλείᾳ καὶ εύνοούμενος παρ' αὐτῆς, παρουσιάζεται σήμερον ἀρχηγὸς μεγάλου ἐν τῇ Βουλῇ κόμματος καὶ ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως χωρὶς νὰ ὀφείλῃ τι εἰς τὴν βασιλείαν. Ο πρῶτος καὶ ὁ μόνος τῶν μέχρι τοῦδε πολιτικῶν διὰ φίλων τὸν σχηματισμὸν τοῦ κόμματος του εἰς τὰς προνομίας τοῦ Στέμματος.

Ἡ ὑπόδειξις αὕτη κάτωθεν δηλ. ἐξ αὐτοῦ τοῦ κόμματος καὶ τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ ἀρχηγοῦ μιᾶς κοινοβουλευτικῆς μερίδος εἶνε ἀγαθὸν οὐτίνος τὸ πρῶτον ἥδη ἀπολαμβάνομεν. Οφείλεται δὲ ὅχι μόνον εἰς τὰς περιστάσεις καὶ τὴν ικανότητα τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρόσδοτον τῆς πολιτικῆς ἀνατροφῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μη ἀνεχομένου τοῦ λοιποῦ τὸν ἀνωθεν σχηματισμὸν πολλῶν κομμάτων διὰ παντοίων μέσων. Τὰ σκότια ἀλλ' εὐτυχῶς γνωστὰ εἰς ἡμᾶς τοῦς Ἑλληνας μέσα ταῦτα τῆς ἀρπαγῆς τῆς ἔξουσίας καὶ τοῦ σχηματισμοῦ κόμματος τεχνητοῦ διὰ βασιλικῶν προνομιῶν ἀντιπαρῆλθον διὰ παντός.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΠΑΡ' ΕΑΥΤΟΙΣ

Φίλε Κύριε Ιγγλέση,

Ἐπιθυμῶν νὰ φανῶ πρόθυμος εἰς τὴν παράκλησιν ὑμῶν, ἐπιστέλλω πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῷ περισπούδαστῷ μοι

«Ἀττικῷ Μουσείῳ» τὰ κατωτέρω, ἐκ νεωστὶ ἐκδεδομένου γαλλικοῦ βιβλίου εἰλημμένα, φρονῶ ὅτι δὲν θὰ θεωρηθῶσιν ἐντελῶς ἀχρηστα, ἥδη μάλιστα, ὅτε τοσοῦτος

περὶ σιδηροδρόμων καὶ ταχυδρομείων καὶ συγκοινωνίας ἐν γένει γίγνεται λόγος ἐν Ἑλλάδι.

Πεντακόσιοι ἔξήκοντα καὶ δέκτω ὑφίστανται ἐν Λονδίνῳ σταθμοὶ σιδηροδρομικοί, χίλιαι δὲ καὶ τριακόσιαι ἔβδομήκοντα τέσσαρες διὰ τοῦ Clapham Junction διέρχονται· καθ' ἕκαστην ἀμαξοστοιχίαι. Σημειωτέον δ' ὅτι ἐν τοῖς ἐπισήμοις τούτοις ἀριθμοῖς δὲν περιλαμβάνονται αἱ τῶν ἐμπορευμάτων ἀμαξοστοιχίαι. Οὐ δὲ μητροπολιτικὸς σιδηροδρομος ἀγγέλλει τοῖς μετόχοις ὅτι μετέφερεν ἀπὸ αὐτοῦ. Ἰανουαρίου μέχρι λαβαρίου. Δεκεμβρίου 1881 τὸν μυθώδη ἀληθῶς ἀριθμὸν τῶν ἔκατὸν δέκα ἔκατον μυρίων ἐπιβατῶν! Οἱ ἀτμὸς λοιπὸν κατέστρεψε τῶν ταξειδίων τὴν ποίησιν, ἀλλ' ἀν δὲν ζῶμεν κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἔτι χρόνους, δυνάμεθα νὰ παρηγορηθῶμεν, ἀναλογιζόμενοι ὅτι ζῶμεν τούλαχιστον ἐν χρόνοις εὐπορίας καὶ εὐεξίας.

Ζῆτησον ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ Clapham - Junction νὰ καταγράψωσι τὰς ἀποσκευάς σου καὶ θά σ' ἐμπαίξωσιν ἔξαπαντος. Σημείωσον ἐπὶ τῶν κιβωτίων τὸ ὄνομά σου καὶ τὴν διεύθυνσιν, ἐπικόλλησον ἀπλῶς σημείόν τι διακριτικὸν καὶ φρόντισον ὁ ἴδιος νὰ τοποθετήσωσι τὰς ἀποσκευάς σου εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀμαξαν. "Αμα δ' ἀφικνούμενος εἰς ὃν διευθύνεσαι τόπον, λέγεις εἰς τὸν ὑπάλληλον «Ιδού τὰ κιβώτια μου» καὶ οὐδὲν πλέον. Οὐδεμίᾳ ἐπέρχεται σύγχυσις, οὐδὲ συνήντησά ποτέ τίνα τὴν ἐλαχίστην ἀπολέσαντα ἀποσκευήν.

Σπάνια εἶνε ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου δυστυχήματα· ἀν δ' ἀναλογισθῆ τις τὰς ἀδιακόπους ἐκείνας τῶν ἀμαξοστοιχιῶν διασταυρώσεις, τὰς σκοτοδίνην φερούσας, τοῦτο εἶνε ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστον. Τὰ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐν τούτοις ταξειδίᾳ δὲν εἶνε πάντοτε ἄνευ κινδύνου.

Ἐὰν δὲ καὶ ἐπ' ἐλάχιστον περὶ τῆς ὑπολήψεως ὑμῶν ἐνδιαφέρησθε, μὴ μείνητε μόνος ποτὲ μετά γυναικὸς ἐν τινὶ διαχωρίσματι. Καὶ τὸ ὠραιότερον τῶν ὀφθαλμῶν ζεῦγος ἀν τύχῃ, φεύγετε ὡς τάχιστα εἰς τὴν πλησίον ἀμαξαν· διότι ὑπάρχουσι κυρίαι ἐπὶ εὐρείας δόσον καὶ φατασιώδους κλίμακος τὸ σαγηνεύειν διοργανώσασαι.

Διπλωμάτης φίλος μου ἐταξείδευεν ἡμέραν τινὰ μόνος μετά γυναικός, ἥτις ἐφαίνετο καθὼς πρέπει ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Μετὰ πορείαν δ' ἡμισείας ὥρας περίπου, οἱ συνταξειδῶται ἀντήλλαξαν βλέμματα καὶ ἡ κυρία ἥρεατο μειδιῶσα. Εἶχε δ' ἀκαταμάχητον τὸ μειδίαμα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐρασμιωτάους! Οἱ φίλος μου ἐμειδίασεν ἐπίσης· οὐδὲν πλέον. Καὶ ὅμως δυστυχία εἰς αὐτὸν!

«Κύριε, τῷ λέγει ἡ χαρίεσσα συνοδοιπόρος, εὐρισκόμεθα μακρὰν ἔτι τοῦ σταθμοῦ Kannon - Street;

— "Οχι, κυρία· θὰ εἴμεθα ἐκεῖ ἐντὸς πέντε λεπτῶν.

— Τότε λοιπόν, κύριε, ἐὰν δέν μοι δώσητε αὐθωρεὶ εἴκοσι λίρας, θὰ παραδώσω ὑμᾶς, ἀμα φθάσωμεν, εἰς χειρας τῶν ἀστυνομικῶν ὄργανων διὰ προσβλητικοὺς πρὸς ἐμὲ λόγους ὑμῶν.

Οἱ δὲ διπλωμάτης, ἀνθρωπὸς φρόνιμος καὶ συνετός, ἐπλήρωσεν ἀμέσως.

Τοιαῦτα δ' οὐχὶ σπανίως, ἀλλὰ καθ' ἕκαστην συμβαίνουσι.

Γνωρίζω εὐπατρίδην τινά, ἀπεχθανόμενον τοῦ καπνοῦ τὴν δομήν, καὶ ὅμως προτιμῶντα νὰ ταξειδεύῃ μετὰ τῶν καπνιζόντων πάντοτε, ἐκ φόβου μὴ εύρεθῇ ἐν τῇ πορείᾳ μετὰ γυναικὸς μόνης. Οὗτος ἀνέβη ποτὲ εἰς τῶν καπνιζόντων τὸ διαχώρισμα. Ἀλλὰ μόλις ἐγκατέστη ἐκεῖ, παρουσιάζεται κυρία τις εἰς τὴν εἰσόδον.

« Υπάρχουσι καπνιζόντες, κυρία, ἐνταῦθα· φωνάζει "Αγγλος, δισφρανθεὶς τυχοδιώκτιδα τίνα.

— "Ω! τοῦτο οὐδαμῶς μ' ἐνδιαφέρει, κύριε.

— Πολὺ πιθανόν, κυρία μου, ἀλλ' ἐνδιαφέρει ἐμέ.

Καὶ ἐπὶ κινδύνῳ νὰ ἐκληφθῇ ὡς τις βλάξ, προσεκολλήθη ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς θύρας καὶ κατώρθωσε νὰ μείνῃ ἀπόλυτος τῆς θέσεως κύριος. Ή τιμὴ οὕτως ἐσώθη.

Οἱ τῶν σιδηροδρόμων ὑπάλληλοι μόλις εἶνε γνωστοὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. Πλείονας δ' εύρισκει τις ἐν τῷ μικροτέρῳ σταθμῷ ἄλλων χωρῶν, ἥ ἐν τῷ σημαντικῷ τοῦ Λονδίνου. Πανταχοῦ βλέπετε τοιχοκολλήσεις. « Προφυλάττεσθε ἀπὸ τῶν βαλαντιοτόμων ». « Παρατηρεῖτε ἀν ἐν τῇ πληρωμῇ τοῦ εἰσιτηρίου σᾶς ἐπεστράφη ἀγελλιπῶς τὸ ὑπόλοιπον τῶν χρημάτων ». « Βάλλετε ἐπιγραφὴν ἐπὶ τῶν ὑμετέρων ἀποσκευῶν καὶ ἐξετάζετε ὑμεῖς αὐτοί, ἀν τοποθετῶνται ἐν τῇ ἀμαξοστοιχίᾳ ». Οἱ Ἀγγλος δὲν ἀγαπᾷ νὰ μεταχειρίζωνται αὐτὸν ὡς ὑποδεέστερον. Ανοίγει τοὺς ὀφθαλμούς, φροντίζει περὶ ἐσαυτοῦ καὶ τῶν ἐσαυτοῦ, καὶ δύνασθε νὰ ποιήσῃτε τὸ αὐτό. Ἀπέρχεται δὲ δι' Αὔστραλιαν, ὡς ἡμεῖς διὰ τὸ Passy, ἀθορύβως, ἀνενοχλήτως. Καταλείπων δὲ τὸν τόπον του πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος — οἱ ἱατροὶ διατάσσουσιν ἐκεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετάβασιν εἰς Αὔστραλιαν, ὡς οἱ ἐν Γαλλίᾳ ἀποστέλλουσι τοὺς ἀσθενεῖς εἰς Saint - Germain ἥ εἰς Vichy - ἐρωτᾶ ἀπλῶς ἐσαυτὸν « Νὰ ἐπανέλθω δρά γε διὰ τῆς Κίνας ἥ διὰ τῆς Ἀμερικῆς »;

Λαβῶν δ' ἀπαξ τὸ εἰσιτήριον ἐγκαθιδρύεται ἐν τῇ θέσει του, ἥς εἶνε κύριος ὡς ὁ βασιλεὺς τῆς ἐσαυτοῦ μεγαλοπόλεως.

Ἐν Γαλλίᾳ ἥ Ἀρχὴ λαμβάνει ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ἐσαυτῆς κηδεμονίαν. Οἱ Ἀγγλος ὅμως δὲν ἀγαπᾷ τὸ τοιοῦτον. Θέλει ν' ἀφήσωσιν αὐτὸν ἥσυχον διότι εἶνε, ὡς φρονεῖ, ίκανὸς νὰ προστατεύσῃ αὐτὸς ἐσαυτόν.

Ημέραν τινὰ συνεταξείδευον ἐκ Βουλόνης εἰς Παρίσιον μετά τινος νησιώτου, δόσις ἐρρεγχεν ἐν γωνίᾳ τινὶ ὡς ὁ εὐδαιμονέστερος τοῦ κόσμου ἀνθρωπος· ἀλλ' ὑπάλληλός τις ἐκ τῶν εὐγενεστέρων ἐξύπνισεν αὐτὸν ἐρωτῶν, ποῦ πορεύεται.

« Διατί ἐξυπνήσει ἐμέ; ἐρωτᾶ ὁ Ἀγγλος.

— Αλλά, κύριε, διελογιζόμην ὅτι θά μ' ἐγνωρίζετε χάριν ἵσως, ἀν....

— Αφήσει ἐμὲ νὰ κοιμητῇ, ἐγὼ τέλει νὰ κοιμᾶται, ἐγὼ πληρώσει τὸ τέσι, εἶνε ντικό μου.

— Βεβαιότατα, κύριε· ἀλλά...

— Αφήσει με ἥσυκο.

Εἰς Lreil ἥ ἀμαξοστοιχία ἴσταται, θέλει δ' ὁ Ἀγγλος νὰ καταβῇ.

· Εἰς τὴν ἄμαξαν, κύριε· φωνάζει πρὸς αὐτὸν ἔτερος ὑπάλληλος. Ἡ ἄμαξοστοιχία δὲν μένει πολὺ ἐνταῦθα.

—Μάλιστα, μένει, ἐγώ βλέπει καλά· ἐγώ τέλει νὰ κατεβαίνη.

εἰς Παρισίους, εἶδον τὸν παλληκαρᾶν μου ἐν τῷ σταθμῷ.
Λοιπὸν τί εἴχετε ἀπογείνη; ἡρώτησα.

—"Α! ᾧ! ἐγώ πηδήσει εἰς τὰ μπαγγάζια, ἀπεκρίθη
μοι ἡσύχως.

Ηεν και Εθιμα — ΠΑΓΟΔΡΟΜΟΙ

(Τις σλ. 142).

—'Αλλά, κύριε, θὰ σᾶς ἀφήσωμεν ἔξω.

—Αὐτὸ δὲν εἶνε ντικό σας ντουλειά· κυττάξετε ντικό σας υπότεσι· ἐγώ τέλει νὰ κατεβαίνη. Σεῖς εἶστε τὸ ύπηρέτη μου· σωπᾶτε σεῖς.

Καὶ κατέδη ἔξαίρετα, μὰ τὴν πίστιν μου, χωρὶς ν' ἀναφανῆ εἰς τὴν ἄμαξαν. Λίαν δ' ἔξεπλάγην, ὅτε ἀφικόμενος

Αἱ ἄμαξοστοιχίαι ἐν Ἀγγλίᾳ εἶνε ταχεῖαι καὶ αἱ ἄμαξαι ἔξαίρετοι· τοῦτο δ' ὀφείλεται εἰς τὸν συναγωνισμὸν. Δύνασθε παραδείγματος χάριν νὰ μεταβῆτε ἐκ Λονδίνου εἰς Μάντζεστερ διὰ πέντε διαφόρων γραμμῶν. Ἐκάστη Ἐταιρία προσπαθεῖ νὰ προτιμήσῃτε αὐτήν, προσφέρουσα ὑμῖν πλείονας εὔκολιας τῶν ἄλλων. Τὰ ξύλινα καθίσματα

έξέλιπον πανταχοῦ ἐκ τῶν ἀμαξῶν τῆς τρίτης θέσεως αἵτινες εἶνε ἡδη καλλίτεραι τῶν τῆς δευτέρας ἐν Γαλλίᾳ θέσεως, καὶ ἐν αἷς δύναται νὰ ταξιδεύῃ τις καὶ διὰ τῆς ταχυδρομικῆς ἀμαξοστοιχίας.

ὑπάρχει χρόνος πρὸς ἀπώλειαν. Καὶ αὐτὰ τὰ χειρόμακτρά ἐλλείπουσιν, ἐκάστου ἀπομάττοντος τὸ στόμα διὰ τοῦ ρινομάκτρου. Τὸ πρόγευμα τελειόνει ἐντὸς δέκα λεπτῶν. Ἡδύνασθε δὲ ν' ἀκούσητε μυῖαν πετῶσαν ἐντὸς τῆς αἰ-

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ — ΙΑΠΩΝ ΤΟΞΟΤΗΣ (18ος σ. 142)

Εἰσερχόμενός τις εἰς ἑστιατόριον τῶν σταθμῶν ὑπηρε-
τεῖ αὐτὸς ἔαυτόν, καὶ παρουσιάζεται κατόπιν εἰς τὸ γρα-
φεῖον διὰ νὰ εἴπῃ, τί ἔφαγε. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ κατὰ τὴν
ῶραν τοῦ προγεύματος συμβαίνει καὶ ἐν τοῖς ἑστιατορί-
οις τοῦ "Αστεος. Οἱ Ἀγγλοι τρώγουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ^ό
ὅρθιοι, ὑπηρετούμενοι ἐν ἀκαρεῖ, ἐπειδὴ δι' αὐτοὺς δὲν

θούσης, ἐν ᾧ πολλαὶ ἐμπόρων, ὑπαλλήλων κλπ. ἐκατοντά-
δες ἀσχολοῦνται λαμβάνοντες τὸ ἄριστον.

"Αν δ' εἰς τι γραφεῖον εἰσέλθητε, βλέπετε ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ
τοίχου «Παρακαλεῖσθε νὰ διμιλῆτε μόνον περὶ ὑποθέσεων».

Ἐνε τὸ βασίλειον τοῦ ἀτμοῦ. Πρέπει νὰ ἴση
τις τὸ "Αστυ ἀπὸ τῆς ἐνάτης μέχρι τῆς δεκάτης πρωΐ-

νῆς ὥρας ὅτε οἱ σταθμοὶ καὶ τὰ παντοειδῆ φορεῖα κύματα ἐκχέουσι φυσιογνωμιῶν πολυασχόλων. Κατὰ τὴν τετάρτην ὅμως ὥραν τὸ πᾶν εἰς ἡρεμίαν ἐπαναπίπτει, καὶ τὸ Σάββατον μάλιστα ἀπὸ τῆς δευτέρας μετὰ μεσημβρίαν τὸ "Ἀστυ ἔρημον φαίνεται.

"Ἄξιοθέατα τὰ νεώρια ἐπίσης. Τὰ ἔξι ιστῶν πυκνὰ δάση εἶνε ἐκ τῶν θεαμάτων, ἄτινα ἀδύνατον νὰ λησμονήσῃ τις. "Αν δὲ περιπατοῦντες εἰς τὸ "Ἀστυ ὑψώσητε τὸ βλέμμα εἰς τὸν ἀέρα, τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα θὰ φανῶσιν ὑμῖν ὡς γιγαντιαῖς ἀράχνης ιστός.

Ἐν Γαλαζιῷ.

MIX. A. ΒΙΣΤΗΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ γράψωμεν τὸν βίον, οὐδὲ νὰ ἔξετάσωμεν τεχνικῶς τὰ ἔργα τῆς Ἑλληνίδος ποιητρίας Φωτεινῆς Οἰκονομίδου. Τὸ τοιοῦτον δεῖται καὶ ἐργασίας πολλῆς καὶ γραφίδος ἵκανωτέρας. Θὰ εἴπωμεν ὀλίγα, καὶ τοῦτο χάριν τοῦ ἐπομένου ποιηματίου.

"Ἡ Φωτεινὴ Οἰκονομίδου, ἥτις δικαίως φέρει τὸν τίτλον ποιητρίας, ὑπερέχει οὐχὶ μόνον πασῶν τῶν εὐαριθμων συγχρόνων Ἑλληνίδων, αἵτινες κάπως ἐκαλλιέργησαν τὴν ποιητικὴν Μοῦσαν ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῶν παρ' ἡμῖν ἀνδρῶν, οἵτινες οὐαροῦνται καὶ δυνομάζονται Ποιηταί.

Τὰ ποιήματα αὐτῆς πνέοντα μελαγχολίαν, ἐγγίζουσι, τὴν καρδίαν. Εἶναι πρωτότυπα, διακρινόμενα δι' ὥραιών εἰκόνων εὔστόχων παραβολῶν, εύρυθμίας, καλλιεπείας. Ἐκτὸς τούτου μαρτυροῦσιν ὅτι ἡ πολύκλαυστος ποιήτρια ἐγίνωσκε καλῶς τὴν γλώσσαν, ἥτις τοὺς κανόνας δυστυχῶς παραβαίνουσι πολλοὶ τῶν νῦν ποιητῶν καὶ ποιητριῶν ἡ ἔξι ἀμελείας ἢ ἔξι ἀμαθείας.

"Ἡ Φωτεινὴ ἦν λίαν μετριόφρων. Τοὺς αὐτὴν ἀποτεινούμενους ἐπαίνους ἔθεώρει μᾶλλον ἀποτέλεσμα φιλοφροσύνης καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς. Συγχρόνως δ' οὐδαμῶς ἦν φιλόδοξος. Ἐνῷ οἱ ἄλλοι ποιηταὶ βιάζουσιν ἐαυτοὺς νὰ γράφωσι, θηρεύοντες ἀθανασίαν, αὐτὴ ἔγραφεν ὅτι τὸ αἰσθήμα ἐπλημμύρει εἰς τὴν τρυφερὰν αὐτῆς καρδίαν.

Οὐδεμίαν ἐποίήσατο ἔκδοσιν τῶν ποιημάτων αὐτῆς. Τὰ ὀλίγα γνωστὰ εἰς τὸ Πανελλήνιον ἔδημοσιεύθησαν σποράδην ἐν περιοδικοῖς καὶ ἐφημερίσι κατ' αἵτησιν τῶν ἔκδοτῶν, οἵτινες δι' αὐτῶν πράγματικῶς ἐκόσμουν τὰς ἔκδοσεις αὐτῶν.

"Ο θησαυρὸς τῶν χειρογράφων ἔργων τῆς Ποιητρίας εὑρίσκεται παρὰ τῇ μεγατίμῳ οἰκογενείᾳ αὐτῆς. Τὰ ἔργα ταῦτα, ἀν δημοσιεύθωσιν ἀπαντά, ἀποτελέσουσι τόμον ἴκανως ὅγκωδη.

ΕΙΣ ΦΩΤΕΙΝΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

(Θεοφάνειαν τῇ 28 Μαρτίου 1883)

Τί βλέπω! Ἐπὶ τῆς ἐσχάτης κλίνης
Ὦχρα καὶ ἀπνους κεῖσαι, Φωτεινή!
Ἡ ἔμμουσος ἐσίγησε φωνῇ
Δι' ἥς καρδίας τόσας συνεκίνεις.

Πολὺ προώρως ἔκοψεν ἡ Μοῖρα
Πτηνοῦ ὑψηπετήεντος πτερά.
"Ω! πόσ' ἀκόμη ἐπη τρυφερὰ
Θ' ἀνέδιδεν ἡ θελκτικὴ σου λύρα!

Πλὴν καὶ ζωῆς ἂν ἔτυχες βραχείας.
"Αν νέ" ἀφῆκες τὴν κλεινὴν δόδον,
Τοῦ Παρνασσοῦ χαρίεσσ' ἀηδῶν
Τὸ στέμμα φέρεις τῆς ἀθανασίας.

Τοὺς στίχους τούτους εἰς τὸ φέρετρόν σου
Νὰ θέσω ἀφες, Μοῦσα ζηλευτή.
Θυσία πενιχρὰ εἰσὶν αὐτοὶ¹
Εἰς τὸν βωμὸν τῶν τόσων ἀρετῶν σου.

Οποῖον ἔπος μελῳδίαν χύνον!
Οποῖαι φράσεις πρόξενοι κλαυθμοῦ
"Αν σὺ αὐτὴ νὰ ψάλης ἀντ' ἐμοῦ
"Ηδύνασο τὸν νεκρικὸν σου θρῆνον!

ΑΔ. ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ

ΠΕΓΚ — ΣΕΙΝ

(Συνέχεια τοῦ τεῦχος 8^{ου})

"Ο Σιάγκ ἀφῆκε τὸν σοφὸν εἰς τοὺς διαλογισμούς του. Ἐσκέπτετο. Αἱ σκέψεις του αὗται ἀναμφιβόλως οὐδόλως συνέτεινον εἰς τὸ ἀποφυγεῖν λυπτηρὰν ὁμολογίαν, διότι ἔξαλφης εἶπεν ἀποφασιστικῶς. — Καμ - Σι ἐπεθύμουν νὰ μὴ ἐτάρασσον τὴν γαλήνην σου, ἀλλὰ δὲν ἔξαρταται ἀπὸ ἐμέ. Χθὲς ἔρριψα ἀμφιβολίας τινὰς ἐν τῷ πνεύματί σου. Μεθ' ὅλα ταῦτα ὅμως ἡθέλησας νὰ νυμφεύσῃς τὸν Γιαώ. "Ισως ἔπραξας καλῶς. Τούλαχιστον τὴν ὥραν ταῦτην θὰ ἡσθάνθην ἄρρητον εὐδαιμονίαν τὴν δόπιαν πολλοὶ ἡλικιωμένοι δὲν θὰ ἡσθάνθησαν. "Εσο γενναῖος καὶ ἀνάγνωσον.

Ταυτοχρόνως τῷ ἐνεχείρισε τὴν ἐπιστολήν. "Ο Καμ - Σι τὴν ἔλαβε τρέμων καί, μετὰ κόπου, διότι τὸ τεταραγμένον ὅμμα του δὲν ἡδύνατο νὰ προσηλωθῇ ἐπὶ τῶν χαρακτήρων, ἀνέγνωσε μεγαλοφώνως τὴν φοβερὰν ταύτην ἀγγελίαν.

"Χὶ-πὲ-γῶ, Μανδαρῖνος ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας Κουεϊ-Τσέον πρὸς τὸν Σιάγκ, ιερέα τῆς παγόδας τοῦ Λὶ-πὶ-γκ-φοῦ.

"Εἰξεύρεις ὅτι κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν Αύτοκράτορος υἱοῦ τοῦ Οὐρανοῦ, ἡγέρθη ἔνοχος ἐπανάστασις κατὰ τοῦ θρόνου, καὶ ὅτι ὁ σοφὸς Τσάν καὶ οἱ ὄπαδοὶ αὐτοῦ ἐφονεύθησαν μεθ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ὅσα εἶχον φθάση εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν.

"Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ, συνάδουσαν πρὸς τὴν τοῦ θρησκευτικοῦ δικαστηρίου, τὰ νεώτερα τέκνα τῶν ἐνόχων ἀπεσπάσθησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς διαφόρους κατοίκους τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὅπως ἀνατραφῶσι μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἥν ἡδύναντο νὰ ὑποστῶσι τὴν εἰς τὸ